



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1086/06
13.07.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником суда Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, против решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике број: 183-00-00071/2006-13 од 23.01.2006. године, у правној ствари остваривања права на дечији додатак, у нејавној седници већа одржаној дана 13.07.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства рада, запошљавања и социјалне политике број: 183-00-00071/2006-13 од 23.01.2006. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Градске управе Крагујевац број 183-63951 од 25.11.2005. године, којим тужиљи није признато право на дечији додатак за сина ВВ и ћерку ББ, за прво и друго дете по рођењу, од 20.10.2005. године, из разлога што поседује и друге непокретности, осим одговарајућег стамбеног простора.

Тужиља тужбом оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Сматра да је, код одбијања њеног захтева за признавање права на дечији додатак, погрешно тумачена чињеница да она поседује гаражу која није саставни део стамбене јединице у којој станује са породицом. Истиче да са супругом и двоје малолетне деце станује у једној соби са употребом кухиње и купатила у стамбеној породичној згради површине 71,00м², на чијем се плацу налази и шупа – гаража која служи искључиво за смештај зимског огрева, док остали део простора у истој кући користе мајка и брат њеног супруга. Напомиње да је мајка њеног супруга власник куће и гараже по оставинском решењу иза пок. супруга ВВ, о чему уз тужбу прилаже доказе. Истиче да она са супругом и двоје малолетне деце живи у засебном породичном домаћинству и да не поседују вишак стамбеног простора, да су незапослени и да немају никакав приход по неком другом основу, о чему такође прилаже доказе уз тужбу. Сматра да испуњава законом прописане услове за остваривање траженог права и предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при наводима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења, произлази да ожалбеним решењем тужиљи није признато право на дечији додатак за сина ВВ и ћерку ББ, прво и друго дете по рођењу од 20.10.2005. године, из разлога што поседује и друге непокретности осим одговарајућег стамбеног простора. Тужени је у поступку решавања по жалби тужиље изјављене против првостепеног решења нашао да је решење првостепеног органа правилно, због чега је жалбу одбио, као неосновану, на основу одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку, позивајући се на одредбе члана 6. став 1. Закона о финансијској подршци породици са децом («Службени гласник РС», бр. 16/02), којима је прописано да се права одређена законом, која су условљена материјалним положајем могу остварити уколико подносилац захтева, односно чланови његове породице не поседују непокретности осим одговарајућег стамбеног простора, који одговара потребама појединца, односно породице и окућнице у површини од једног хектара. Тужени орган је у проведеном поступку на основу решења Пореске управе Крагујевац број: 436-1с/19391 од 09.05.2004. године, утврдио да тужиља поседује гаражу као непокретност која није саставни део стамбеног простора и закључио да тужиљи не припада право на дечији додатак у смислу одредбе члана 6. став 1. наведеног Закона о финансијској подршци породици са децом, из разлога што поседује гаражу, као непокретност која није саставни део стамбеног простора, па не испуњава услове за признавање права на дечији додатак у смислу Закона о финансијској подршци породици са децом и Правилника о ближним условима и начину остваривања права на финансијску подршку породици са децом («Службени гласник РС», бр. 29/02).

По оцени Врховног суда Србије, погрешан је закључак првостепеног и туженог органа да тужиља због поседовања гараже као непокретности која није саставни део стамбеног простора не испуњава услове у

поседовања гараже, као непокретности која није саставни део стамбеног простора, не попуњава услове, у смислу одредбе члана 6. став 1. Закона о финансијској подршци породици са децом, за признавање права на дечији додатак.

Из одредбе члана 6. став 1. наведеног Закона о финансијској подршци породици са децом проистиче да се право на дечији додатак може остварити уколико подносилац захтева, односно члан његове породице не поседује непокретност на територији Србије и Црне Горе, осим одговарајућег стамбеног простора који одговара потребама појединца, односно породице.

По схватању суда, помоћни грађевински објекат јесте објекат који служи за искоришћавање главног грађевинског објекта. Зато поседовање гараже, као помоћног грађевинског објекта сазиданог на истој грађевинској парцели, који је у функцији коришћења главног одговарајућег стамбеног објекта, без обзира да ли се налази у саставу грађевинског објекта заједно са главним објектом или одвојено од главног објекта, не представља сметњу за остваривање права на дечји додатак. Ради изнетог, одговарајући стамбени објекат, у смислу наведене одредбе члана 6. став 1. Закона, јесте онај стамбени простор, који одговара потребама појединца, односно породице, заједно са гаражом, која служи за његово коришћење.

Због свега напред изнетог, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Врховни суд Србије је на основу члана 41. став 2. и члана 38. став 2. Закона о управним споровима донео одлуку као у диспозитиву ове пресуде, с тим што је правно схватање суда изнето у овој пресуди обавезно за тужени орган у смислу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 13.07.2006. године, У. 1086/06

Записничар Председник већа - судија

Миланка Алкалај, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ